

Ang Basahon ni Daniel - Numero Walo

Usa ka Proseso

Jeff Pippenger

2023-12-03

Sa ikatulong tuig sa paghari ni Jehoiakim nga hari sa Juda, miabut si Nabucodonosor nga hari sa Babilonia ngadto sa Jerusalem, ug gilikosan kini. Ug gitugyan sa Ginoo si Jehoiakim nga hari sa Juda ngadto sa iyang kamot, uban ang usa ka bahin sa mga sudlanan sa balay sa Dios; nga iyang gidala ngadto sa yuta sa Sinar, ngadto sa balay sa iyang dios; ug gidala niya ang mga sudlanan ngadto sa tipiganan sa bahandi sa iyang dios. Daniel 1:1, 2.

Ang mga basahon sa Daniel ug sa Pinadayag usa ra ka basahon, ug ang mao rang mga linya sa tagna nga gilarawan sa basahon sa Daniel gipadayon sa basahon sa Pinadayag. Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo naghulagway sa kataposang mensahe sa tagna nga mabuksan sa dili pa ang pagsira sa panahon sa gracia.

Ang mga kamatuoran nga kaniadto husto nga nasabtan gikan sa basahon sa Pinadayag apan gitak-om pinaagi sa nabatasan ug tradisyon, kamatuoran gihapon, ug karon kini ginabuksan pag-usab sa Leon sa banay ni Juda, ug kana nga mga kamatuoran karon nagapadayag sa ilang hingpit nga katumanan.

Ang mga kamatuoran nga kaniadto nasabtan sa husto gikan sa basahon ni Daniel apan gitak-om sa nabatasan ug sa tradisyon, nagpabiling kamatuoran, ug karon kini ginabuksan pag-usab sa Leon sa banay ni Juda, ug ang maong mga kamatuoran karon nagapadayag sa ilang hingpit nga katumanan.

Ang Daniel mao lamang ang una sa duha ka mga basahon nga nagrepresentar sa Pinadayag ni Jesu-Cristo.

Si Jehoiakim usa ka simbolo sa paghatag og gahum sa unang mensahe sulod sa usa ka kalihokan sa reporma. Siya usab usa ka simbolo sa tugon, kay ang pag-ilis sa usa ka ngalan sa paagi nga profetiko nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka relasyon sa tugon. Ang relasyon sa tugon nga gisudlan sa Dios uban sa usa ka katawhan nga kaniadto dili mga katawhan sa tugon sa Dios, nagsugod sa paghatag og gahum sa unang mensahe.

Kamo kaniadto dili usa ka katawhan, apan karon mao na ang katawhan sa Dios; kamo nga wala kaniadto makadawat ug kalooy, apan karon nakadawat na ug kalooy. 1 Pedro 2:10.

Ang simbolo sa pag-usab sa usa ka ngalan nga nagrepresentar sa usa ka kalabutan sa tugon napahimutang pinaagi sa pag-usab sa ngalan ni Abram ngadto kang Abraham, sa ngalan ni Sarai ngadto kang Sarah, sa ngalan ni Jacob ngadto kang Israel, ug ni Saul ngadto kang Pablo. Aduna pay ubang mga saksi niini nga simbolo, apan sa unang kapitulo sa Daniel, ang ngalan ni Daniel giusab ngadto kang Belteshazzar, ug ang ngalan ni Hananiah giusab ngadto kang Shadrach, ang ni Mishael ngadto kang Meshach, ug ang ni Azariah ngadto kang Abednego.

Sa dihang ang Ginoo mosulod ngadto sa usa ka pakigsaad nga relasyon uban sa usa ka katawhan, sa maong higayon nagalabay usab siya sa usa ka kanhing katawhang pakigsaad. Si Jehoiakim nagrepresentar sa katawhang pakigsaad nga ginalabayan, ug si Daniel, Hananiah, Mishael, ug Azariah nagrepresentar sa katawhang pakigsaad nga unya pagapilion. Sa dihang ang mga tawo mosulod ngadto sa usa ka pakigsaad nga relasyon, pagasulayon dayon sila kon ilang tumanon ang mga kondisyon sa pakigsaad. Ang pagsulay ginarepresentahan sa buhat sa pagkaon.

Si Adan ug Eva napakyas sa pagsulay pinaagi sa buhat sa pagkaon, ug sa dihang ang Dios unang misulod sa usa ka tugon uban sa usa ka piniling katawhan, gisugdan Niya ang maong relasyon pinaagi sa pagsulay kanila pinaagi sa manna. Ang karaang Israel sa katapusan napakyas nianang pagsulay, apan sa pagbuhat niini ilang gihatag ang unang pakisayran ug ang unang saksi sa kamatuoran nga ang usa ka pagsulay sa tugon dili usa lamang ka nag-inusarang pagsulay, kondili usa kini ka proseso sa pagsulay. Sa ika-napulong pagsulay, gitudloan sila nga mamatay sa kamingawan sulod sa mosunod nga kap-atan ka tuig. Unya misulod ang Dios sa tugon uban kang Josue ug Caleb, sa ingon naghatag ug saksi nga sa dihang ang Ginoo mosulod sa tugon uban sa usa ka piniling katawhan, Siya usab nagalabay sa usa ka kanhing katawhan sa tugon. Sa katapusan sa karaang Israel, nga mao usab ang sinugdanan sa espirituwal nga Israel, ang katapusang proseso sa pagsulay alang sa karaang Israel mao ang unang proseso sa pagsulay alang sa espirituwal nga Israel, ug kini gilarawan ingon nga ang Tinapay sa Langit. Gitipohan kini sa manna sa unang proseso sa pagsulay sa tugon.

Niana nga proseso sa pagsulay, nga mao ang nahauna ug ang kataposang proseso sa pagsulay, giila ni Jesus ang pagsulay sa langitnong Tinapay sa dihang miingon siya nga kadtong iya nga katawhan sa pakigsaad kinahanglan mokaon sa iyang unod ug moinom sa iyang dugo. Mas daghan siyang nawad-an og mga tinun-an niadtong pagpahayag kay sa bisan unsang laing panahon sa iyang ministryo. Kana nga kontrobersiya sa iyang ministryo mao ang kinatumyan sa hulagway sa proseso sa pagsulay sa pakigsaad, ug si Sister White naghigot pag-ayo mahitungod sa maong hitabo diha sa Desire of Ages, diin ang ulohan sa kapitulo mao ang “The Crisis in Galilee”. Ang ngalan nga Galilea nagpasabot og “bisagra,” o “usa ka punto sa pagliko,” ug sa maong kapitulo, iyang gipatin-aw ngano nga ang mga tinun-an mitalikod kaniya. Midumili sila sa paggamit sa iyang pagpamatuod mahitungod sa kinahanglanon sa pagkaon sa iyang unod ug pag-inom sa iyang dugo pinaagi sa husto nga metodolohiyang manalagnaon. Iyang giila nga sila nagkupot sa mga batasan ug mga tradisyon sa mga manalagnaong konsepto nga gipatuhop ni Satanas ngadto sa biblikanhong pagsabot sa karaang Israel. Kadtong mga sayop nga pagsabot maoy naghatag kanila sa, sumala sa ilang paghunahuna, usa ka pasangil aron ipakahulogan ang iyang mga pulong sa literal, imbis sa espirituhanon nga paagi. Iyang gipunting usab nga sa dihang kadtong mga “mitalikod” gikan kang Jesus (Galilea), nga giila sa ikaunom nga kapitulo sa Juan (John 6:66), wala na gayud mag-uban kaniya hangtod sa kahangtoran.

Sama sa nahaunang proseso sa pagsulay sa tugon ingon man sa ulahing proseso sa pagsulay sa tugon sa karaang Israel, atong makita nga sa dihang ang Dios mosulod ngadto sa usa ka pakigsaad nga relasyon uban sa usa ka piniling katawhan, sa samang higayon Iyang ginalabayan ang kanhing katawhan sa tugon. Makita usab nato nga Iyang sulayan kadtong katawhan, dili pinaagi sa usa

lamang ka pagsulay, kondili pinaagi sa usa ka proseso sa pagsulay. Makita usab nato nga ang proseso sa pagsulay ginarepresentahan pinaagi sa usa ka butang nga pagakan-on. Makita usab nato nga ang maong pagkaon nagarepresentar sa Pulong sa Dios, ug nga ang pagsulay nagalakip sa usa ka pagpili tali sa duha ka matang sa pagkaon nga pagakan-on. Mokaon ba kita sa tanang kahoy nga giingon sa Dios nga mahimo natong kaunon, o mokaon ba kita gikan sa kahoy nga gidili kanato ang pagkaon? Makita usab nato nga ang pagpili kon unsay kaunon nagalakip sa pagsulay kon sa unsang paagi nato kan-on ang pagkaong gitanyag.

Sa katapusan sa espirituwal nga Israel, sa panahon sa kalihokang Millerite, ang unang mensahe gihatagan ug gahum niadtong Agosto 11, 1840. Si Jehoiakim dinhi nagarepresentar sa mga Protestante nga niadtong panahona gidala ngadto sa Babilonia aron mahimong iyang mga anakng babaye. Giatubang nila ang usa ka pagsulay sa dihang ang manulonda sa Pinadayag 10 mikunsad ug may usa ka gamayng basahon nga bukás sa iyang kamot. Maingon nga si Jehoiakim misukol batok sa mga gipangayo ni Nabucodonosor, ug sa ulahi gidala ngadto sa pagkabinihag, mao man usab nga ang mga Protestante midumili sa pagkaon sa pagkaon diha sa kamot sa manulonda, pinasikad sa mga tradisyon ug mga batasan nga ilang gidala uban kanila gikan sa Mangitngit nga Kapanahonan.

Sa pag-abot sa tingpamulak sa 1844, ang proseso sa pagsulay nakaabot na sa usa ka “punto sa pagbalhin” alang kang Jehoiakim ug sa mga Protestante, ug maingon usab sa nahaunang proseso sa pagsulay alang sa espirituwal nga Israel, sila “mitalikod” ug wala na maglakaw uban kang Jesus. Niana nga kasaysayan si Daniel, Hananiah, Mishael, ug Azariah nagrepresentar sa mga Millerite, nga mipili sa pagkaon sa gamayng basahon nga matam-is sa ilang baba, apan nahimong mapait sa ilang tiyan.

Kon iapil nato si Adan ug Eva, aduna kitay upat ka klasikong mga saksi nga nagapakita nga ang pagsulay girepresentahan pinaagi sa buhat sa pagkaon. Aduna kitay daghang mga propetikong saksi, nga ang tanan nagadala sa timailhan sa nahauna ug sa ulahi. Ang saksi sa pagsulay sa manna maoy usa ka nahaunang saksi, ug ang pagsulay sa Tinapay sa Langit mao ang nahaunang pagsulay alang sa espirituwal nga Israel, samtang kini usab mao ang ulahing saksi alang sa karaang Israel. Ang pagsulay sa gamayng basahon mao ang nahauna ug ang ulahi. Kini mao ang katapusan sa paglatagaw sa espirituwal nga Israel ingon nga iglesia didto sa kamingawan, ug kini mao ang nahauna niadtong mga gipili aron mahimong katapusang denominadong katawohan sa Dios. Ang mga Millerita mao ang sinugdanan sa denominadong katawohan sa Dios, nga pagailhon ingon nga tinuod nga sungay sa Protestanismo. Aduna pay daghang mga saksi mahitungod sa proseso sa pagsulay nga nagsugod sa dihang ang nahaunang mensahe ginahatagan og gahum.

Niadtong mga proseso sa pagsulay moabot ang usa ka “hinungdanong pagliko,” diin hapit ang tanan nga mga tinun-an mitalikod. Sa pagpamatuod nila ni Josue ug Caleb, ang tibook Israel mitalikod ug naninguha sa pagbalik ngadto sa Egipto. Sa iglesia sa Galilea, ang kadaghanan sa mga tinun-an mitalikod. Tungod kay si Jesus mao ang Alpha ug Omega, ang “hinungdanong pagliko” nga girepresentahan sa katapusan sa proseso sa pagsulay gipakita usab sa sinugdanan sa proseso sa pagsulay. Sa dihang ang manna unang gihatag ngadto sa karaang Israel, didto adunay mga misukol dayon sa mga instruksyon. Sa bunyag ni Cristo Siya mitalikod ug miadto ngadto sa

kamingawan. Gigamit ni Sister White ang simbolo sa usa ka hinungdanong pagliko sa paagi nga mapadayag kaayo.

“Adunay mga yugto nga maoy mga punto sa pagliko sa kasaysayan sa mga nasod ug sa iglesia. Sa pagdumala sa Dios, sa dihang moabot kining nagkalainlaing mga krisis, ang kahayag alang nianang panahona igahatag. Kon kini dawaton, adunay espirituhanong pag-uswag; kon kini isalikway, mosunod ang espirituhanong pagkadunot ug kapildihan. Ang Ginoo pinaagi sa Iyang pulong nagpadayag sa mapangusgang buhat sa maayong balita maingon sa pagpadayon niini kaniadto, ug maingon sa pagpadayon niini sa umaabot, bisan hangtod sa katapusang pakigbisog, sa dihang ang satanikong mga ahensiya mohimo sa ilang katapusang kahibulongang kalihokan. Gikan nianang pulonga atong nasabtan nga ang mga gahum karon naglihok na nga maoy magpasulod sa katapusang dakong pakigbisog tali sa maayo ug sa daotan—tali kang Satanas, ang principe sa kangitngit, ug kang Cristo, ang Principe sa kinabuhi. Apan ang umaabot nga pagdaug alang sa mga tawo nga nahigugma ug may kahadlok sa Dios sigurado gayod sama sa pagkalig-on sa Iyang trono didto sa mga langit.” Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Sa dihang ang manna unang gihatag sa karaang Israel, ang kahayag alang nianang kasaysayan gihatag. Sa bautismo ni Cristo, ang kahayag alang nianang kasaysayan gihatag. Niadtong Agosto 11, 1840, ang kahayag alang nianang kasaysayan gihatag. Ang matag usa niadtong mga mahinungdanong pagbalhin nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka proseso sa pagsulay nga sa katapusan matapos sa laing mahinungdanong pagbalhin, sa dihang ang kanhing katawhan sa tugon motalikod ug dili na magalakaw uban kang Cristo.

Tungod kay kining nagkalainlaing mga proseso sa pagsulay nagrepresentar sa usa ka proseso sa pagsulay alang sa mga tawo sa nahaunang pakigsaad ug usab alang sa mga tawo sa bag-ong pakigsaad, adunay duha ka mga konklusyon sa proseso sa pagsulay. Ang konklusyon sa proseso sa pagsulay, ug busa ang katapusang punto sa pagliko alang sa mga Protestante sa kasaysayan sa Millerite, mao ang tingpamulak sa 1844. Ang konklusyon sa proseso sa pagsulay (sa Tinghunlak sa 1844), o ang punto sa pagliko alang sa mga Millerite mismo, miabot human sa punto sa pagliko alang sa kanhi katawhan sa Dios.

Sa kasaysayan ni Cristo, ang proseso sa pagsulay mailhan pinaagi sa iyang paghinlo sa templo sa makaduha, usa sa sinugdanan sa iyang ministeryo, ug unya pag-usab sa katapusan sa iyang ministeryo.

“Sa dihang gisugdan ni Jesus ang Iyang publikong ministeryo, Iyang hinloan ang Templo gikan sa iyang mapasipalahong pagpanamastamas. Lakip sa katapusang mga buhat sa Iyang ministeryo mao ang ikaduhang paghinlo sa Templo. Busa, sa katapusang buluhaton alang sa pagpasidaan sa kalibutan, duha ka managlahi nga mga tawag ang gihimo ngadto sa mga iglesia. Ang mensahe sa ikaduhang manulonda mao kini, ‘Nahulog na ang Babilonia, nahulog na, kadtong dakung siyudad, tungod kay iyang gipainom ang tanang mga nasud sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas’ (Pinadayag 14:8). Ug sa makusog nga singgit sa mensahe sa ikatulong manulonda usa ka tingog ang nadungog gikan sa langit nga nagaingon, ‘Gumula kamo gikan kaniya, akong katawohan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron

dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala miabut na ngadto sa langit, ug nahinumduman sa Dios ang iyang mga kasal-anan' (Pinadayag 18:4, 5)." Selected Messages, libro 2, 118.

Ang proseso sa pagsulay sa duha ka paghinlo ni Cristo sa templo nahiuyon sa ikatulong kapitulo sa Malakias, diha sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna.

"Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamumuo sa pagpalit ug pagbaligya sa kalibotan, gipahibalo ni Jesus ang Iyang misyon sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga kailibgon, sa daotang mga batasan, nga nagapadunot sa kalag. Malakias 3:1–3 gikutlo." *The Desire of Ages*, 161.

Ang paghinlo sa katawhan sa Dios nagrepresentar sa proseso sa pagsulay nga sa makadaghang higayon giila nga nalambigit sa daghang linya sa tagna. Ang matag reperensiya, sugod kang Adan ug Eva hangtod sa kasaysayan sa mga Millerite, nagrepresentar sa paghinlo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

"Sa katapusang mga adlaw sa kasaysayan niining kalibotana, ang tugon sa Dios uban sa Iyang katawhan nga nagabantay sa Iyang mga sugo pagabag-ohon." *Review and Herald*, Pebrero 26, 1914.

Ang proseso sa paghinlo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang unang reperensiya diha sa basahon ni Daniel, nga mao ang unang basahon sa duha ka mga basahon nga sa tingub nagrepresentar sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga hubaron sa dili pa matapos ang tawhanong panahon sa pagsulay. Ang proseso sa paghinlo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo girepresentar usab ingon nga proseso sa pagpatik. Sa dihang ang unang mensahe sa paghinlo, pagpatik nga proseso sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, kini maoy usa ka pagbalhin nga punto alang sa iglesia ug alang sa kalibotan. Sa Pinadayag kapitulo dieciocho, ang manolonda nga naghayag sa kalibotan pinaagi sa iyang himaya miabot na niadto. Apan sa Pinadayag 18, ang manolonda wala girepresentar nga may dala nga pagkaon diha sa iyang kamot—apan atua kini. Ang gamayng basahon atua didto. Sayon kini mailhan niadtong mopili sa pagkaon sa pamaagi nga girepresentar sa propeta Isaias ingon nga "line upon line."

Pinaagi sa paglatid ug "linya ibabaw sa linya" atong nasabtan nga sa dihang mikunsad si Cristo niadtong Septiyembre 11, 2001, aduna usab siyay "gamayng basahon" nga girepresentar isip "mana", ang "tinapay sa langit" ug ang "gamayng basahon". Apan niadtong Septiyembre 11, 2001, ang kanhing piniling katawhan, nga girepresentahan ni Jehoiakim, mipili sa pagpabilin sa mga nabatasan ug mga tradisyon sa Adventismo, ug dayon nagsugod sa ilang pagpanaw ngadto sa pagkabinihag sa Babilonia nga mamahingpit sa balaod sa Domingo.

"Karon miabut ba ang pulong nga akong gipamulong nga ang New York pagahaplasan sa usa ka dakong balod? Kini wala ko gayod isulti. Ang akong giingon mao nga, samtang nagtan-aw ako sa dagkong mga tinukod nga nagatindog didto, andana sa andana, 'Pagkamakalilisang nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron sa makalilisang nga pag-uyog sa yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.' Ang tibuok ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag maoy usa ka pasidaan mahitungod sa moabut sa

yuta. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa moabut sa New York, gawas lamang nga nasayod ako nga moabut ang adlaw nga ang dagkong mga tinukod didto ipanglugmok pinaagi sa pagliko ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, nasayod ako nga anaa ang kalaglagan sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa Iyang gamhanang gahum, ug kining mga dagkong estruktura mangapukan. Mangahitabo ang mga talan-awon nga ang kahadlok niini dili nato mahunahuna.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Sa dihang ang “dagkung mga tinukod” sa “New York” “gilumpag pinaagi sa pagbalibad ug pagbungkag sa gahum sa Dios,” niadtong Septiyembre 11, 2001, ang kahayag sa manulonda sa Pinadayag 18 mipuno sa tibuok yuta, kay miabot na ang usa ka masulondon nga pagbag-o sa kasaysayan sa mananap sa yuta sa Pinadayag 13.

“Adunay mga yugto nga maoy mga takna sa pagbalhin sa dagan sa kasaysayan sa mga nasud ug sa iglesya. Diha sa pagbuot sa Dios, sa dihang moabot kining nagkalainlaing mga krisis, ang kahayag alang nianang panahona igahatag. Kon kini pagadawaton, adunay espirituhanong pag-uswag; kon kini isalikway, mosunod ang espirituhanong pagkunhod ug pagkalunod sa pagtuo.” Bible Echo, August 26, 1895.

Sa dihang miabot ang kahayag sa manulonda sa Pinadayag 18 niadtong Septiyembre 11, 2001, kadtong midawat sa kahayag miuswag sa espirituwal ug kadtong misalikway sa kahayag miatras sa espirituwal, ug misugod sa ilang mapanghimatuodong panaw sa pagpadayon paingon sa ilang katapusang balihanan sa balaod sa Domingo, diin sa walay kataposan ilang gipawagtang ang ilang pag-angkon ingon nga mga mensahero sa ikatulong manulonda. Kadtong atua sa Galilea nga mitalikod ug wala na maglakaw uban kang Cristo diha sa Juan 6:66, mitalikod gikan sa kahayag nga unang miabot sa Iyang bautismo, nga mao ang dapit diin ang unang mensahe nianang kasaysayan sa pagsulay gihatagan ug gahum. Sa Daniel kapitulo uno, duha ka matang sa mga magsisimba ang gihulagway diha sa kasaysayan sa dihang ang unang mensahe gihatagan ug gahum. Si Jehoiakim nagrepresentar niadtong nagpahimulos sa pagkadunot sa pagtoo, ug si Daniel, Hananiah, Mishael ug Azariah nagrepresentar sa mga matinumanon.

Sa ikatulong tuig sa paghari ni Jehoiakim nga hari sa Juda, miabut si Nabucodonosor nga hari sa Babilonia ngadto sa Jerusalem ug gilibutan kini. Ug gitugyan sa Ginoo si Jehoiakim nga hari sa Juda ngadto sa iyang kamot, uban ang bahin sa mga galamiton sa balay sa Dios; ug gidala niya kini ngadto sa yuta sa Sinar, sa balay sa iyang dios; ug ang mga galamiton iyang gibutang sa tipiganan sa bahandi sa iyang dios. Ug ang hari misulti kang Aspenas, ang pangulo sa iyang mga eunuco, nga papilion niya ang pipila sa mga anak sa Israel, ug sa kaliwat sa hari, ug sa mga principe; mga batan-on nga walay ikasaway kanila, apan matahum ang panagway, ug maalamon sa tanang kaalam, ug batid sa kahibalo, ug may pagsabot sa kinaadman, ug may katakus sa pagbarug sulod sa palasyo sa hari, ug nga mahimo nilang tudloan sa literatura ug sa pinulongan sa mga Caldeahanon. Ug gitagana kanila sa hari ang inadlaw nga bahin sa kalan-on sa hari, ug sa bino nga iyang giinom; ug sa ingon niana, gibuhi sila sulod sa tulo ka tuig, aron sa katapusan niana makaatubang sila sa hari. Karon, taliwala niini nga mga anak sa Juda mao sila si Daniel, Hanania, Misael, ug Azaria: kanila ang pangulo sa mga eunuco mihatag ug mga ngalan; kay si Daniel ginganlan niya ug Beltesasar; ug si Hanania, ug Sadrach; ug si Misael, ug

Mesach; ug si Azaria, ug Abednego. Apan si Daniel nagbuot sulod sa iyang kasingkasing nga dili niya hugawan ang iyang kaugalingon pinaagi sa bahin sa kalan-on sa hari, ni sa bino nga iyang giinom: busa mihangyo siya sa pangulo sa mga eunuco nga dili siya mahugawan. Daniel 1:1-8.

Si Daniel, Hananiah, Mishael, ug Azariah mga anak sa Juda. Gihimo silang mga bating, sa ingon nagrepresentar sa katapusang kaliwatan sa Adventismo. Si Nabucodonosor, sama sa daghang karaang mga hari, nagpakapon sa upat ka batan-ong Judeanhon, aron wagtangan ang bisan unsang kabalaka nga mahimong mabatonan sa hari sa dihang sila mag-alagad ingon nga mga ulipon ug makig-uban sa mga asawa ug mga puyopuyo sa hari.

Sa simbolikong paagi, kini nagrepresentar sa katapusang kaliwatan sa Adventismo, kay wala nay laing linya sa Juda human niining upat. Ang upat simbolo sa tibuok kalibotan, ug busa nagrepresentar kini sa katapusang kaliwatan sa mga Seventh-day Adventist sa tibuok kalibotan nga nag-ila sa Septiyembre 11, 2001, ingong katumanan sa propetikong Pulong sa Dios.

Kadtong mga Seventh-day Adventist mao ang hisgotan sa propetikong Pulong sa Dios, kay sila mao kadtong gitawag nga mahimong usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Apan ang ilang propetikong panulondon nagsugod pinaagi sa pagsukol sa ilang mga amahan niadtong 1863. Kadtong sinugdanang pagsukol halos dili na mailhan, kay natabonan na kini sa mga tradisyon ug mga batasan sa upat ka kaliwatan sa nag-anam nga pagsukol. Bisan lisod kini mailhan, kinahanglan kini makita ug ilhon, maingon nga gibuhat ni Daniel sa katapusan diha sa Daniel kapitulo 9. Gibuhat niya kini pinaagi sa pag-ila sa kamatuoran nga anaa sa propetikong Pulong sa Dios.

Ang pagrebelde nga direktang gikaubsan ni Daniel ug sa tulo ka bantugan, mao ang pagdumili sa ilang amahan sa pagpabiling linain gikan sa mga impluwensiya sa mga pagano nga naglibot kanila. Niadtong 1863, ang Laodiceanong Adventismo mibalik sa biblikanhong pamaagi sa apostatang Protestantismo ug Katolisismo, aron palig-onon ang ilang pagsalikway sa pag-ila ni Miller sa “pitong kapanahonan” sa Levitico 26. Kadtong pagrebelde alang kang Daniel ug sa tulo ka bantugan girepresentahan ni Haring Hezekias.

Si Hari nga Ezequias nangamuyo sa Ginoo nga dili siya mamatay, ug ang iyang pag-ampo gitubag sa dihang gihatagan siya sa Ginoo ug laing 15 ka tuig. Sa pagbuhat niini, nanganak siya kang Manases, usa sa labing daotan nga mga hari sa Juda, apan usab ang hari nga nagtimaan sa sinugdanan sa progresibong pito-ka-lakang nga pagsakop ug pagkaulipon sa Juda. Niadtong 1856, ang Matuod nga Saksi miabot aron motuktok sa pultahan sa Laodiceanong Adventismo, apan ilang gipili ang pagkinabuhi ug dili ang pagkamatay sa kaugalingon. Pag-abot sa 1863, ilang gitukod pag-usab ang “Jerico” ug gisugdan ang nagakagrabeng pagrebelde nga sa katapusan nakapugong kanila sa pag-ila sa Septiyembre 11, 2001 isip sinugdanan sa ilang tulo-ka-lakang nga panaw ngadto sa pagkaulipon sa espirituwal nga Babilonia nga matapos sa balaod sa Domingo.

Alang kang Haring Ezequias, miabot ang 1863 sa dihang gitugotan ang iyang pag-ampo nga mabuhi siya. Ang Ginoo mihatag ug usa ka ilhanan nga ang iyang pag-ampo gidawat. Gipamatud-an sa Dios ang maong pag-ampo pinaagi sa pagpalihok sa adlaw, ug nakita sa mga Babilonhon ang buhat sa Dios didto sa kalangitan, bisan wala sila makahibalo kon unsay

kahulogan niini. Unya miadto ang mga Babilonhon sa Jerusalem aron sa pagpanghibalo mahitungod sa Dios nga may gahum sa pagpugong sa adlaw. Imbis nga himayaon ang Dios sa Langit, si Haring Ezequias, imbis nga mamatay sa kaugalingon, mipili sa paghimaya sa iyang templo ug siyudad imbis sa Dios nga maoy nagpili sa pagbutang sa Iyang ngalan nianang templo ug siyudad.

Kana nga pagsukol maoy nagdala sa tagna nga ang mga anak gikan sa iyang kaliwatan mahimong mga ulipon ug mga eunuco sa Babilonia. Kadtung mga anak mao sila si Daniel, Hananiah, Mishael ug Azariah, ug nagrepresentar sa espirituwal nga katapusang kaliwatan niadtong mga Seventh-day Adventist nga nag-ila sa Septiyembre 11, 2001 ingon nga usa ka hul turning point sa kasaysayan sa mga nasod sa kalibotan ug sa iglesya, sa dihang gihatag ang kahayag nga maoy mosulay ug magtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Niadtong mga adlaw si Ezequias nasakit ug hapit na mamatay. Ug ang manalagna nga si Isaias, anak ni Amoz, miadto kaniya ug miingon kaniya: Mao kini ang giingon sa Ginoo, Hania ang imong balay sa kahapsay; kay ikaw mamatay, ug dili mabuhi. Unya iyang gipaingon ang iyang nawong ngadto sa bungbong, ug nag-ampo sa Ginoo, nga nagaingon, Nangaliyupo ako kanimo, Oh Ginoo, hinumdumi karon kong giunsa ko paglakaw sa atubangan mo diha sa kamatuoran ug uban sa usa ka hingpit nga kasingkasing, ug gibuhat ko ang maayo sa imong panan-aw. Ug si Ezequias mihilak pag-ayo. Ug nahitabo nga, sa wala pa makagula si Isaias ngadto sa taliwala nga sawang, ang pulong sa Ginoo miabot kaniya, nga nagaingon, Bumalik ka pag-usab, ug sultihi si Ezequias, ang pangulo sa akong katawhan: Mao kini ang giingon sa Ginoo, ang Dios ni David nga imong amahan, Nabati ko ang imong pag-ampo, nakita ko ang imong mga luha: ania karon, ayohon ko ikaw; sa ikatolo ka adlaw motungas ikaw ngadto sa balay sa Ginoo. Ug dugangan ko ang imong mga adlaw ug napulo ug lima ka tuig; ug luwason ko ikaw ug kining siyudara gikan sa kamot sa hari sa Asiria; ug panalipdan ko kining siyudara tungod sa akong kaugalingon, ug tungod sa akong alagad nga si David. Ug miingon si Isaias, Pagkuha ug usa ka bugal nga igos. Ug ilang gikuha ug gibutang kini sa hubag, ug siya naayo. Ug miingon si Ezequias kang Isaias, Unsa man ang ilhanan nga ayohon ako sa Ginoo, ug nga motungas ako ngadto sa balay sa Ginoo sa ikatolo ka adlaw? Ug miingon si Isaias, Kini mao ang ilhanan nga mabatonan mo gikan sa Ginoo, nga pagabuhaton sa Ginoo ang butang nga iyang gisulti: moabante ba ang landong ug napulo ka ang-ang, o mobalik ba ug napulo ka ang-ang? Ug mitubag si Ezequias, Sayon lamang alang sa landong ang mokunsad ug napulo ka ang-ang: dili, kondili pabalika ang landong paatras ug napulo ka ang-ang. Ug si Isaias nga manalagna mitawag sa Ginoo; ug iyang gipabalik ang landong paatras ug napulo ka ang-ang, diin kini mikunsad na sa orasan ni Ahaz. Niadtong panahona si Berodachbaladan, ang anak ni Baladan, hari sa Babilonia, nagpadala ug mga sulat ug usa ka gasa ngadto kang Ezequias; kay nabati niya nga si Ezequias nasakit. Ug si Ezequias naminaw kanila, ug gipakita kanila ang tibook balay sa iyang mga bililhong butang, ang salapi, ug ang bulawan, ug ang mga panakot, ug ang mahal nga pahumot, ug ang tibook balay sa iyang hinagiban, ug ang tanan nga hingkaplagaan sa iyang mga bahandi: walay bisan unsa sa iyang balay, ni sa tanan niyang gingharian, nga wala ipakita ni Ezequias kanila. Unya mianhi si Isaias nga manalagna ngadto kang hari Ezequias, ug miingon kaniya, Unsay giingon niining mga tawhana? ug diin man sila gikan nga miadto kanimo? Ug miingon si Ezequias, Sila mianhi gikan sa usa ka halayong yuta,

gikan gayud sa Babilonia. Ug miingon siya, Unsay ilang nakita sa imong balay? Ug mitubag si Ezequias, Nakita nila ang tanang butang nga anaa sa akong balay: walay bisan unsa sa akong mga bahandi nga wala ko ipakita kanila. Ug miingon si Isaias kang Ezequias, Pamati sa pulong sa Ginoo. Ania karon, moabot ang mga adlaw, nga ang tanan nga anaa sa imong balay, ug kadtong gitigom sa imong mga amahan hangtod niining adlaw, pagadad-on ngadto sa Babilonia: walay mahibilin, nagaingon ang Ginoo. Ug sa imong mga anak nga manggula gikan kanimo, nga imong pagaanakon, adunay kuhaon nila; ug sila mahimong mga yunuko sa palasyo sa hari sa Babilonia. Unya miingon si Ezequias kang Isaias, Maayo ang pulong sa Ginoo nga imong gisulti. Ug miingon siya, Dili ba maayo, kon ang pakigdait ug kamatuoran anaa sa akong mga adlaw? Ug ang nahibilin sa mga buhat ni Ezequias, ug ang tanan niyang gahum, ug giunsa niya paghimo ang lim-aw, ug ang agianan sa tubig, ug gidala ang tubig ngadto sa siyudad, wala ba sila mahisulat sa basahon sa mga Cronica sa mga hari sa Juda? Ug si Ezequias natulog uban sa iyang mga amahan; ug si Manases nga iyang anak naghari ilis kaniya. 2 Mga Hari 20:1–21.

Ang sunod nga bersikulo nagaingon:

Si Manases napulog duha ka tuig ang panuigon sa dihang nagsugod siya sa paghari, ug naghari siya sulod sa kalim-an ug lima ka tuig sa Jerusalem. Ug ang ngalan sa iyang inahan mao si Hepsiba. 2 Mga Hari 21:1.

Unsa kaha kaya ang mahimong sangpotanan kon si Haring Hezekiah midawat sa kabubut-on sa Ginoo, ug yano lamang nga gihan-ay ang iyang panimalay ug namatay? Gihatagan siya ug dugang nga napulog-lima ka tuig, ug tulo ka tuig sa ulahi natawo ang daotan nga si Manases. Unsa kaha ang mahitabo niadtong 1856, kon ang Adventismo midawat sa pagbalhin gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea ug gihan-ay ang ilang panimalay samtang gipabiling hingpit ang mga pundasyonal nga kamatuoran ni William Miller? Sa akong pagtuo, dili na gayud nato mahibal-an ang tubag niana nga pangutana, apan ang atong nahibaloan mao nga “si Daniel nagtinguha sa iyang kasingkasing nga dili siya maghugaw sa iyang kaugalingon pinaagi sa bahin sa kalan-on sa hari, ni sa bino nga iyang giinom.”

Padayonon nato ang Daniel kapitulo uno sa sunod nga artikulo.